

“Sortim a guanyar les eleccions”

Heu dit que l'objectiu principal de Podem és guanyar les eleccions generals i que les autonòmiques només són una passa en aquest sentit, la qual cosa ha merescut la crítica de Més, que us titlla de sucursalista.

—No es tracta de sucursalisme. Cadascú es posa els objectius que considera oportuns. Podem sorgeix per anar a les eleccions europees, després de les quals la direcció nacional va establir un clar i nítid objectiu: guanyar les pròximes eleccions generals per governar el país. Aquest és l'objectiu de Podem. A tot Espanya i lògicament a Balears també. L'anàlisi que condueix a la fixació d'aquest objectiu em sembla molt lògica. Volem canviar el règim de 1978, reformar a fons la Constitució i fer un nou procés constituent. Quina és l'única manera d'assolir-ho? A través de la victòria a les eleccions generals. Per això vaig dir el que ara repeteixo: el nostre objectiu fonamental són els comicis a les Corts, per descomptat. Serà a les Corts on i des d'on podrem fer els canvis que volem fer.

—**Parlar del potencial de Podem és parlar sobretot d'enquestes. Es confirmaran a les Illes?**

—Confiem en el fet que els ciutadans valorin la nostra feina al Parlament Europeu. Allà es nota que no som iguals que els altres partits. Els nostres eurodiputats han renunciat a tots els privilegis, s'han abaixat el sou fins a un terç del que cobren la resta de membres del Parlament, propaguem i lluitem contra el que és i significa el Tractat de Lliure Comerç i Inversió entre els Estats Units i la Unió Europea —cosa que, per cert, el PSOE accepta i procura que no se'n parli—, estem al costat dels menys afavorits d'arreu d'Europa i contra les polítiques de retallades de despeses socials i de drets... És evident, per tant, que quan parlem de Podem no només parlem d'enquestes, de les eleccions europees, ni tan sols de les andaluses, sinó d'una realitat política tangible, la d'un partit que és diferent

Alberto Jarabo (Madrid, 1975), de professió realitzador de televisió, és el secretari general de Podem-Balears i candidat a president del Govern.

de la resta, i això justament és el que volen els ciutadans, una nova forma de fer política. Per tot Espanya i a Balears també.

—**On s'ubica ideològicament Podem a les Illes?**

—A les Illes, igual que pertot arreu, Podem prové del 15-M i a partir d'aquest moviment el partit s'ha convertit en el de l'anticorrupció, el de la radicalitat democràtica i, sobretot, en el que lluita contra

les indignes desigualtats socio-econòmiques que es produeixen en aquest país des de fa anys, abans i tot que esclatés la crisi econòmica, quan existia allò que ens deien que era una fase de gran expansió i que, en realitat, el que amagava era un paradís només per alguns. Tot això és Podem, i per això mateix deim que som transversals, perquè ja no estem en la dicotomia de la vella política, esquerra-dreta, sinó que lluitem a favor dels

“Jo, de fet, ni tan sols em dic a mi mateix ‘polític’, encara la trob una paraula que... vaja, que no

que menys tenen, tinguin la ideologia que tinguin.

—Realment Podem connecta amb la gent que desconfia de la política en general?

—Quan em reuneixo amb associacions, quan parlo amb gent pels carrers... percebo el gran desprestigi que té la política en general. És ver que està desprestigiats sobretot el bipartidisme, però no sols aquests dos partits. Hem de reconèixer que molta gent té una intensa desconfiança cap a tot el que soni a política i per tant també Podem és objecte d'aquest recel. Els ciutadans, amb tota la raó, estan escalivats de tantes paraules mai no complides, i per això no és fàcil demostrar, a pesar de la feina que hem fet al Parlament Europeu, que nosaltres som diferents. Serà després de les eleccions quan es podran adonar més fàcilment que nosaltres en efecte sí que som diferents i que no parlem per parlar, com els altres.

m'hi reconec."

—A Eivissa Podem fa coalició amb Guanyem per a les eleccions al Consell insular i a alguns ajuntaments, en canvi les dues formacions competiran, segurament pels mateixos vots, al Parlament. No és això confondre a l'electorat?

—Reconec que la cosa més lògica lògic hauria estat anar junts pertot, al Consell, ajuntaments i Parlament. Però no sempre allò que des de fora Eivissa veim lògic es veu igual allà. Podem de l'illa ha fet el que ha cregut oportú. El problema fonamental eivissenc és la descomposició total del mapa polític. Després de les eleccions veurem com es recompon i quins suports té cadascú. És cert que, com he dit, la millor opció hauria estat anar junts, però les coses han vingut com han vingut. També s'hi ha afegit un fet important, com és la manca de temps per fer quallar a l'illa la nova forma de fer política: a Eivissa encara hi ha determinada gent que actua segons la vella forma, o sigui pensant més en càrrecs que en els ciutadans.

—És factible que Més i Podem —a més d'Esquerra Unida si és que aconseguix representació— facin un front comú per presentar un candidat —al marge del PSOE— a president del Govern, tal com sovint s'ha rumorejat que podria passar?

—Sincerament, no ho veig possible. És una possibilitat que no veig ni per la suma d'escons ni, sobretot, per la forma de fer política que una operació així representaria. Nosaltres no estem per coses així. És cert que tenim una comunicació fluida amb gent de Més, però d'aquí a suposar altres coses hi ha un abisme. S'ha de tenir en compte que Més, igual que el PSOE i Esquerra Unida, són partits que encara tenen unes estructures orgàniques molt fortes, molt de la vella forma de fer política i això dificultaria molt els acords.

—Vol dir que no hi pactaran?

—No vull parlar de pactes. Ja hem dit que no en parlarem fins passades les eleccions, quan ja sapiguem quina força té cadascú. No em referia a això, sinó al fet que per a nosaltres el que importa és que qualsevol tipus d'acord s'hauria de fer més entre persones que entre partits, amb la màxima transparència, amb objectius clars quant a les mesures polítiques a aplicar, en benefici dels ciutadans i no usar-los

merament com una excusa... Això és el que és important per a nosaltres, i com que som tan diferents als altres partits no sé si serà possible el pacte.

—Malgrat que no vulgui parlar de pactes, atès el que diuen les enquestes és impossible no preguntar per la qüestió.

—Ho comprenc, però la nostra postura és aquesta: no en parlem. Sortim a guanyar les eleccions. Llavors, ja veurem què passa. Quan tinguem clara la distribució d'escons en el Parlament serà l'hora de parlar-ne. El que sí que puc dir, per si algú no ho té clar, és que nosaltres no entrarem en cap pacte que es faci a partir del joc típic de dreta-esquerra, de repartiment de càrrecs i tot el que anomenem la vella política. Apostem per acords més enllà d'ideologies, volem fer política en bé dels ciutadans, per resoldre els seus problemes. Des d'aquest punt de vista, no puc obviar que el PP ha estat un partit extremadament ineficient per als ciutadans, i que les promeses electorals que fa evidentment van en la mateixa línia del que ha fet fins ara, la qual cosa ens allunya molt.

—Per tant Podem està més acostat a l'esquerra diguem-ne tradicional?

—Podem està en el que he dit abans. El PP s'ha mostrat ineficient, però quan ha governat el PSOE i la resta (de partits d'esquerra i UM, en els dos governs del Pacte de Progrés) no ha estat gaire més eficient.

—Us imagineu que no tingueu tants diputats en el Parlament com les enquestes us auguren?

—Doncs aleshores faríem una oposició molt contundent i si fos necessari que alguns abandonéssim la primera línia i deixéssim pas a altres, no passaria absolutament res. Perquè tenim les nostres feines, les nostres ocupacions. Jo, de fet, ni tan sols em dic a mi mateix "polític", encara la trob una paraula que... vaja, que no m'hi reconec. Però a banda del resultat concret a les eleccions autonòmiques a Balears, i per tot Espanya, vull deixar molt clar que si qualcú es pensa que Podem és efímer o que serà poc important s'equivoca absolutament i demostra que no entén res del que està passant. Podem ha vingut per quedar-se perquè no sorgeix del no res sinó d'una necessitat de canvi profund.

Miquel Payeras